

Ομιλία του Πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά για το Αναπτυξιακό Σχέδιο της Ελλάδας

Φίλες και φίλοι,
Τα τελευταία δύο χρόνια, πέρα από την οδυνηρή κρίση, που σιγά-σιγά αφήνουμε πίσω μας, έγιναν στην Ελλάδα αλλαγές κοσμογονικές: Νοικοκυρέψαμε τα δημόσια οικονομικά. Και μάλιστα πετύχαμε τη μεγαλύτερη μείωση ελλειμμάτων που έγινε ποτέ, στο μικρότερο χρόνο... Προωθήσαμε κύμα μεταρρυθμίσεων! Ήδη, παγκόσμιοι οργανισμοί κατατάσσουν την Ελλάδα στην πρώτη θέση σε όλο τον κόσμο σε μεταρρυθμίσεις που φέρνουν ανταγωνιστικότητα. Πρώτη στο 2012! Πρώτη στο 2013! Και τώρα φαίνεται ότι θα μας κατατάξουν ξανά στην πρώτη θέση και το 2014... Όλα αυτά, μέχρι πριν λίγο, ήταν αδιανόητα. Αυτή, όμως, η κυβέρνηση τα έκανε πραγματικότητα!

Ελέγξαμε το χρέος. Μειώσαμε τους τόκους που πληρώνουμε κάθε χρόνο στο μισό απ' ό,τι δίναμε πριν την κρίση. Και κάτω από το ένα τρίτο, απ' εκείνο που θα δίναμε, αν δεν είχαμε πετύχει το κούρεμα του 2012. Κι όλα αυτά, χωρίς να μεσολαβήσει χρεοκοπία που θα μας κυνηγούσε για δεκαετίες. Και οι τόκοι θα μειωθούν κι άλλο το φθινόπωρο, όταν θα επικυρωθεί πλέον από τους δανειστές μας, ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο. Η Ελλάδα αποκατέστησε την αξιοπιστία της στο εξωτερικό. Τη σταθερότητά της στο εσωτερικό. Και αυτό το αναγνωρίζει σήμερα και ο πλέον αυστηρός κριτής από όλους: Οι διεθνείς αγορές! Σας θυμίζω ότι μπήκαμε στο Μνημόνιο το 2010, όταν οι διεθνείς αγορές αρνούσαν να μας δανείσουν. Και μας δάνεισαν τότε οι εταίροι μας, θέτοντας όρους αυστηρούς. Τώρα, μας αποδέχονται πλέον οι διεθνείς αγορές, δανειζόμαστε ως φυσιολογική χώρα και βγαίνουμε από την εποχή των μνημονίων. Όλα αυτά δύο χρόνια πριν φαινόταν απίστευτα. Κι όμως έγιναν!

Και τώρα προχωράμε στο επόμενο βήμα. Στην Ανάπτυξη! Ως τώρα βάζαμε τα θεμέλια για την Ανάπτυξη. Τακτοποιήσαμε τους λογαριασμούς μας με το παρελθόν: Με το παρελθόν μιας χώρας που παρήγαγε ελλείμματα, χρέη, μια ευημερία κάλπικη, στηριγμένη σε δανεικά, που τελικά μας έφεραν σε αυτή την πρωτοφανή κρίση. Τώρα χτίζουμε μια Νέα Ελλάδα: Της ανταγωνιστικότητας, όχι του κρατισμού. Της εξωστρέφειας, όχι της φοροδιαφυγής και της σπατάλης. Των επενδύσεων, όχι της στασιμότητας. Μιας Νέας Ελλάδας που διεκδικεί και κερδίζει διεθνείς αγορές, που διεκδικεί και κερδίζει διεθνείς ρόλους. Όχι δανεικά και μνημόνια... Αυτή τη Νέα Ελλάδα θεμελιώνουμε. Και πίσω δεν κάνουμε... Και ούτε θα επιτρέψουμε σε κανένα να μας γυρίσει πίσω σε κρίση και σε μνημόνια!

Εδώ, όμως, μπαίνουν και καινούργια προβλήματα: Πώς θα είναι αυτή η Νέα Ελλάδα; Πού θα διαφέρει από εκείνο που αφήνουμε πίσω μας; Πόσο γρήγορα θα αποκαταστήσουμε τη χαμένη μας ευημερία; Πόσο γρήγορα θα εξαλείψουμε την ανεργία; Πώς θα αναπτυχθούμε στη συνέχεια; Πώς θα παράγουμε

ευκαιρίες για όλους και ευημερία για την Πατρίδα μας; Για το λόγο αυτό σήμερα κάνουμε κάτι ακόμα: Αυτονόητο για κάθε άλλη σύγχρονη χώρα. Και αδιανόητο, δυστυχώς, μέχρι σήμερα για την Ελλάδα: Υιοθετούμε για πρώτη φορά, Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο. Σύγχρονο και Ολοκληρωμένο!

Πρώτα-πρώτα, τι σημαίνει «σύγχρονο Αναπτυξιακό Σχέδιο»; Δεν σημαίνει ασφαλώς «σοβιετικού τύπου» σχεδιασμό, όπου το κράτος έκανε τα πάντα, προγραμματίζε τα πάντα, εξήγγειλε τι θα γίνει στο μέλλον - σε ένα χρόνο, σε πέντε χρόνια, σε δέκα χρόνια - και τελικά ...έπεφτε έξω σε όλα! Στις σύγχρονες ανοικτές οικονομίες, ο ιδιωτικός τομέας έχει την πρωτοβουλία της παραγωγής. Αλλά το κράτος διατηρεί ένα ρόλο σοβαρό: Να χτυπά τις στρεβλώσεις, να ρυθμίζει τις αγορές, να εξασφαλίζει σταθερότητα και ασφάλεια. Να προσελκύει επενδύσεις, να δημιουργεί σύγχρονες υποδομές... Αυτά όλα απαιτούν σχεδιασμό. Δεν γίνονται «στην τύχη». Δεν γίνονται «βλέποντας και κάνοντας».

Να πω τρία παραδείγματα: Η ανταγωνιστικότητα εξασφαλίζεται, μεταξύ άλλων και από το κόστος ενέργειας. Αλλά επενδύσεις στο χώρο της ενέργειας κάνουν χρόνια για να αποδώσουν. Για να έχεις, λοιπόν, ανταγωνιστική ενέργεια, μετά από δέκα, είκοσι χρόνια, πρέπει να δούμε μπροστά από τώρα και να κάνουμε μεγάλες επιλογές από σήμερα! Ένα άλλο παράδειγμα είναι το νερό: Η Ελλάδα συνολικά πολύ καλής ποιότητας και άφθονο νερό: Όμως σε άλλες περιοχές το σπαταλάμε και πάει χαμένο. Άλλες περιοχές δεν έχουν επάρκεια νερού, κι αυτό αποτελεί τροχοπέδη για την Ανάπτυξή τους. Και άλλες περιοχές προχωρούν σε υπέρ-άντληση νερού, από πηγάδια εκατοντάδων μέτρων πια σε βάθος, που δημιουργούν και πολύ σοβαρά οικολογικά προβλήματα. Για να γίνει η σωστή διαχείριση των υδάτινων αποθεμάτων, χρειάζονται υποδομές, κανάλια, αρδευτικά έργα, βιολογικοί καθαρισμοί και έντονος ρυθμιστικός ρόλος του κράτους. Με ορίζοντα δεκαετιών μπροστά. Διαφορετικά η χώρα θα χάνει έδαφος συνεχώς. Τα δίκτυα μεταφορών είναι ένα άλλο παράδειγμα - οδικά και σιδηροδρομικά. Κάθε γωνιά της Ελλάδας έχει πολύ σημαντικά και ανεκμετάλλευτα πλεονεκτήματα... Αλλά τι νόημα έχει να μιλάμε για τις «μεγάλες δυνατότητες» που έχει η Ελληνική γεωργία, η κτηνοτροφία ή η αλιεία, για παράδειγμα, όταν δεν υπάρχουν εύκολοι δρόμοι για να φύγουν τα νωπά προϊόντα, όταν δεν υπάρχουν άνθρωποι να δουλέψουν εκεί, όταν δεν υπάρχει φθηνή ενέργεια για τα μηχανήματα ή τα εργοστάσια που θα μπορούσαν να εγκατασταθούν για να γίνει επί τόπου η μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων; Όλα αυτά, προϋποθέτουν αποφάσεις, μεγάλες, μακροχρόνιες και βραχυπρόθεσμες που υπηρετούν το ίδιο όραμα και που προωθούν το ίδιο σχέδιο. Όταν όλες αυτές οι μεγάλες αποφάσεις παίρνονται στην τύχη, φίλες και φίλοι, ανάλογα με τον εκάστοτε υπουργό ή ανάλογα με τις ιδεοληψίες του εκάστοτε κόμματος, ή με τις πιέσεις τοπικών ή επιχειρηματικών συμφερόντων, τότε τίποτε δεν γίνεται τίποτα και τίποτα δεν προχωρά. Η χώρα χάνει συνεχώς έδαφος. Και αυτό πρόκειται να σταματήσει! Θα αναπτυχθούμε, ναι! Θα επανέλθουμε στα επίπεδα ευημερίας που είχαμε πριν από την κρίση. Ναι! Αλλά δεν θα επαναλάβουμε τα ίδια λάθη! Δεν θα αφήσουμε κανένα περιθώριο να ξανά-γλιστρήσουμε σε τέτοια κρίση ξανά. Γι' αυτό και χτίζουμε τη Νέα Ελλάδα!

Το κάθε βήμα που κάνουμε από δω και στο εξής, μας φέρνει πιο κοντά στην ευημερία που

χάσαμε ως χώρα. Αλλά και μας απομακρύνει όλο και περισσότερο από αμαρτίες, από σφάλματα, από αγκυλώσεις και από στρεβλώσεις που μας στοιχειωναν μέχρι σήμερα. Από δω και στο εξής έχει «μόνο προς τα πάνω». Δεν έχει άλλο «προς τα κάτω». Αλλά κυρίως δεν έχει «προς τα πίσω»...

Υπάρχει βέβαια στο μυαλό του καθενός το ερώτημα. Καλά όλα αυτά που μας λες... Αλλά μπορούν να γίνουν στην Ελλάδα; Η απάντηση είναι ναι, μπορούν! Φτάνει να το θελήσουμε! Φτάνει να πιστέψουμε στον εαυτό μας και στις μεγάλες δυνατότητες του τόπου! Και το κυριότερο: φτάνει να κάνουμε ό,τι έκαναν κι άλλες χώρες που τα κατάφεραν, μέσα σε λίγα χρόνια, να έχουν μεγάλα αναπτυξιακά επιτεύγματα. Να διδαχθούμε από την πείρα τους. Και, βεβαίως, να μην επαναλάβουμε ούτε και τα δικά τους λάθη... Κοιτάξτε γύρω σας: στην Ευρώπη και λίγο παραέξω... Χώρες όπως η Φινλανδία, η Σουηδία, η Δανία, η Ολλανδία, η Ιρλανδία, το Ισραήλ... Είναι όλες τους συγκρίσιμες με την Ελλάδα σε μέγεθος και εδαφικό και πληθυσμιακό. Αλλά και σε μορφωτικό επίπεδο... Κι όμως, η Ελλάδα υπολείπεται αναπτυξιακά απ' όλες αυτές σήμερα!

Σας το λέω λοιπόν, ευθέως: Και η Ελλάδα μπορεί να επιτύχει ό,τι πέτυχαν όλες αυτές. Η καθεμία ξεχωριστά και εγώ λέω και όλες μαζί! Γιατί η Ελλάδα, δεν θα μπορούσε να έχει μια ΝΟΚΙΑ, όπως η Φινλανδία; Γιατί η Ελλάδα, δεν θα μπορούσε να έχει την πρωτοπορία στις Ανανεώσιμες πηγές που έχει η Δανία; Γιατί δεν θα μπορούσε, να έχει την κτηνοτροφική παραγωγή της Δανίας ή και ακόμα της Ολλανδίας; Και τη μεταποίησή της... Γιατί η Ελλάδα, δεν θα μπορούσε να έχει κι αυτή ορισμένους βιομηχανικούς κλάδους που έχει η Σουηδία και η Ολλανδία; Δεν θα μπορούσε να έχει τις υπηρεσίες της Ιρλανδίας, ή τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων του Ισραήλ ή και την αμυντική ακόμα βιομηχανία που έχει σήμερα το Ισραήλ; Υπάρχει, άραγε, κάτι θεμελιώδες που μας λείπει σε ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, σε πρώτες ύλες, σε ποιότητα ανθρώπινου δυναμικού; Όχι! Υπάρχουν, αντίθετα, πολλοί τομείς όπου εμείς, θεωρητικά τουλάχιστον, πλεονεκτούμε απέναντί τους... Δεν σας το λέω εγώ. Αυτό μου το έλεγαν οι ίδιοι οι ηγέτες αυτών των χωρών. Για παράδειγμα, ο Πρόεδρος μιας από τις χώρες αυτές, μου ανέφερε ότι η πατρίδα του έχει τελείως άγονο έδαφος, είχε άγονο έδαφος. Και μου λέει "μακάρι να είχαμε τη βιοποικιλότητα, το έδαφος, το κλίμα της χώρας σου". Κι όμως η χώρα δικιά του παράγει περισσότερα ποιοτικά αγροτικά προϊόντα, έχει πολύ μεγαλύτερη εσωτερική επάρκεια τροφίμων και έχει πολύ μεγαλύτερες εξαγωγές από μας! Κάτι κάναμε στραβά ως τώρα... Ο Πρωθυπουργός μιας άλλης από τις χώρες αυτές, μου είπε το εξής τις προάλλες: Όπου πηγαίνω στο εξωτερικό βρίσκω παντού, σε πανεπιστήμια, σε ερευνητικά κέντρα, Έλληνες της Διασποράς που διαπρέπουν! Αντίθετα, δικοί μου –μου λέει- συμπατριώτες δεν υπάρχουν πολλοί έξω από τα σύνορα της δικής μου μικρής χώρας... Κι όμως η μικρή χώρα του παράγει και εξαγεί προϊόντα υψηλής τεχνολογίας και τηλεπικοινωνιών που εμείς δεν διανοούμαστε σήμερα... Είναι φανερό ότι κάτι γινόταν στραβά, αυτά τα χρόνια... Έχουμε τα εφόδια, έχουμε τις δυνατότητες να κάνουμε κι εμείς,

και μάλιστα καλύτερα, απ' ό,τι κάνουν αυτοί όλοι μαζί! Φτάνει να βγούμε από τη μιζέρια της «Ψωροκώσταινας»! Φτάνει να ανοίξουμε τους ορίζοντές μας. Αυτό μας πάει άλλωστε, να ανοίξεις τον ορίζοντά σου ως Έλληνας! Πάντα ήμασταν λαός που πέραναγε σύνορα, που ξεπέραναγε τα όριά του, που όργωνε τον κόσμο... Και τώρα είμαστε λαός, που οι άνθρωποί του διαπρέπουν παντού αλλού, εκτός Ελλάδος! Στον τόπο τους μέσα πνίγονται... Το όραμά μου για την Ανάπτυξη δεν είναι να γίνουμε κάτι άλλο από εκείνο που πραγματικά είμαστε. Δεν είναι να προσπαθήσουμε να μοιάσουμε σε κάποιους άλλους. Είναι να κάνουμε τα αυτονόητα, να γίνουμε ο εαυτός μας. Για να βρούμε, επιτέλους τον πραγματικό εαυτό μας. Και να ξεπεράσουμε εμείς τους άλλους...

Πώς μπορούν να γίνουν όλα αυτά, πιο συγκεκριμένα; Κάποιοι λένε πως, εντάξει, μπορεί να γίνουν, αλλά θέλουν πολύ χρόνο. Ότι θέλουν ολόκληρες γενιές! Στο μεταξύ η Ελλάδα θα υποφέρει, θα φυτοζωεί. Και μας λένε ότι θα κάνουμε πολλά χρόνια να ξεπεράσουμε την κρίση. Ε λοιπόν, κάνουν λάθος! Κάνουν μέγα λάθος...

Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί συμφωνούν πια, ότι η Ελλάδα θα έχει ανακτήσει ως το 2020-21, την ευημερία που είχε πριν την κρίση! Κι αυτά, βεβαίως, τα λένε ποιοι; Τα αρνητικά; Τα αρνητικά ξέρουμε ποιοι; Τα καινούργια τα θετικά τα λένε εκείνοι οι οποίοι μέχρι πριν από λίγο μας είχαν «τελειωμένους». Και τώρα παραδέχονται ότι μπορούμε. Και πού, ακριβώς, αυτοί στηρίζουν τώρα τις καινούργιες τους προβλέψεις; Προσέξτε, ό,τι θα σας πω βασίζεται στις πιο συντηρητικές υποθέσεις. Στις πιο «συγκρατημένες» προβλέψεις.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι θα υποφέρουμε μέχρι το 2020; Όχι! Από δω και στο εξής, μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα, η κατάσταση θα βελτιώνεται συνέχεια. Για ποιους; Για τους απλούς ανθρώπους. Για όλους τους Έλληνες! Όλο και περισσότεροι, θα βλέπουν τις δουλειές γύρω τους να ανοίγουν, όλο και περισσότεροι άνεργοι θα βρίσκουν δουλειά, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι θα βγουν από την ανασφάλεια, όλο και περισσότεροι θα βλέπουν τα εισοδήματά τους να αυξάνονται και όλο και περισσότερες επιχειρήσεις θα βρίσκουν δάνεια από τις τράπεζές τους... Κι αυτά, ενώ δεν θα υπάρξει νέο Μνημόνιο, ούτε νέα οριζόντια μέτρα λιτότητας! Μας το ζήτησαν αρκετές φορές τον τελευταίο καιρό και το αρνηθήκαμε! Αποδείχθηκε ότι δεν το χρειαζόμασταν, πήγαμε καλύτερα από τους στόχους. Ούτε από δω και μπρός το χρειαζόμαστε! Και πρόσθετα μέτρα λιτότητας –επαναλαμβάνω- δεν θα υπάρξουν. Και τα φορολογικά βάρη θα μειώνονται σταδιακά... Η Ανάπτυξη, λοιπόν, αρχίζει από τώρα: Φέτος, τέρμα η ύφεση. Με ρυθμούς 2,9% θα αναπτυχθούμε την επόμενη χρονιά, το 2015. Και είμαστε από τις πρώτες χώρες σε ανάπτυξη στην Ευρωζώνη. Με ρυθμούς ακόμα ταχύτερους, 3,7% θα αναπτυχθούμε το 2016! Και θα είμαστε τότε στις δύο πρώτες χώρες της Ευρωζώνης, με το 3,7% το 2016... Αλλά πώς θα ξανακερδίσεις το χαμένο έδαφος της ευημερίας σου μέσα σε πέντε-έξι χρόνια; Σας θυμίζω ότι η Αργεντινή, μεγάλη χώρα, πλούσια σε πλουτοπαραγωγικούς πόρους, πανίσχυρη πάντοτε σε εξαγωγές, χρεοκόπησε το 2002 και ακόμα βυθίζεται στην κρίση και στη φτώχεια... Κάποιοι ρωτάνε: Πώς εμείς θα κερδίσουμε – από την Αργεντινή, ας πούμε- όλο το χαμένο μας έδαφος, σε πολύ λιγότερο χρόνο;

Μα ακριβώς επειδή ΔΕΝ ακολουθήσαμε το δρόμο της Αργεντινής!
Που κάποιος, βέβαια, κόμμα, μας παρότρυνε να κάνουμε...
Και δεν πρέπει να έχουμε κοντή μνήμη...

Τρία, λοιπόν, διαφορετικά ερευνητικά ιδρύματα, εξειδικευμένα απολύτως στην αναπτυξιακή ανάλυση, ένα διεθνές, η McKinsey και δύο Ελληνικά, το ΙΟΒΕ και το ΚΕΠΕ, έκαναν ανεξάρτητες έρευνες για τις προοπτικές ανάπτυξης της Ελλάδας για τα επόμενα επτά χρόνια. Τελείως ανεξάρτητες μεταξύ τους. Κι αυτοί το ίδιο λένε, και οι τρεις: ότι ως το 2020-21, θα έχουμε ανακτήσει πλήρως το χαμένο έδαφος ευημερίας. Και μάλιστα συμφωνούν και στο πώς θα γίνει αυτό: Αξίζει, λοιπόν, συνοπτικά να σας πω τι μας λένε. Η Ελλάδα από το 2009 ως το 2013 έχασε περίπου 50 δισεκατομμύρια από το ΑΕΠ. Αυτά τα 50 δισεκατομμύρια πρέπει να ανακτήσει η χώρα μας τα επόμενα χρόνια, ώστε να βρεθεί εκεί που ήταν πριν τα χάσει τα 50 δισεκατομμύρια... Και οι τρεις αυτές αναλύσεις απομόνωσαν τους 10 κλάδους της Ελληνικής οικονομίας, απ' όπου μπορεί άμεσα να ξεκινήσει η Ανάπτυξη. Κλάδους που μπορούν άμεσα να παράγουν εισόδημα, θέσεις εργασίας, ευκαιρίες για όλους και έσοδα και για το κράτος. Και καταλήγουν στα εξής συμπεράσματα, για την επόμενη επταετία, ανά κλάδο: Ο Τουρισμός μπορεί να δώσει 16,5 πρόσθετα δισ. ετησίως. Και 225 χιλιάδες πρόσθετες θέσεις εργασίας. Ένα θα σας πω μόνο: Για κάθε ένα εκατομμύριο παραπάνω τουρίστες που έρχονται, το ΑΕΠ της χώρας ανεβαίνει 1%. Για κάθε 1 εκατομμύριο τουρίστες 1% του ΑΕΠ της χώρας πάνω. Πέρσι κάναμε ρεκόρ στις αφίξεις. Φέτος περιμένουμε 2 εκατομμύρια παραπάνω: από τα 18 στα 20 εκατομμύρια αφίξεις. Κάντε το λογαριασμό... Ο Πρωτογενής τομέας αγροτικής παραγωγής (γεωργία, κτηνοτροφία, ιχθυοκαλλιέργεια) και μεταποίησης: Μπορεί να δώσει επί πλέον 13,5 δισ. και 315 χιλιάδες νέες, άμεσες και έμμεσες θέσεις εργασίας. Η Ενέργεια και το περιβάλλον: επί πλέον 9,5 δισ. και 40 χιλιάδες άμεσες και έμμεσες θέσεις εργασίας (χωρίς ακόμα τον ορυκτό πλούτο και τον ΤΑΠ). Η Έρευνα και τεχνολογία: επί πλέον 2 δισ. και 50 χιλιάδες θέσεις εργασίας. Τα Logistics, το διαμετακομιστικό εμπόριο και οι συνδυασμένες μεταφορές: επί πλέον 2,5 δισεκατομμύρια ετησίως και 45 χιλιάδες θέσεις εργασίας. Η Φαρμακευτική Βιομηχανία: επί πλέον 2 δισ. ετησίως και 25 χιλιάδες θέσεις εργασίας. Η Ναυτιλία: επί πλέον 8,5 δισ. ετησίως και 70 χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Σύνολο 54,5 δισεκατομμύρια μέσα σε επτά χρόνια! Και θα βρεθούμε, τότε, από τα 183 δισεκατομμύρια του ΑΕΠ που έχουμε σήμερα, σε πάνω από τα 233 που ήταν το ανώτατο, όπου είχαμε φτάσει το 2008. Και σύνολο 770 χιλιάδες θέσεις εργασίας, μόνον από τους κλάδους αυτούς! Προσέξτε: αυτοί οι αριθμοί δεν αφορούν το σύνολο της Ελληνικής οικονομίας. Υπάρχουν, πρώτα-πρώτα τρεις ακόμα σημαντικοί κλάδοι που δεν τους αναφέρουν οι αναλύσεις αυτές: Η Βιομηχανία ορυκτού πλούτου και μετάλλων, η «βιομηχανία εμπορεύσιμων υπηρεσιών» όπως συμβουλευτικές υπηρεσίες ανάλυσης μεγάλου όγκου δεδομένων, cloud computing κλπ. Και βεβαίως δεν αναφέρεται ο Πολιτισμός, που επίσης δεν διευκρινίζεται στις δικές τους μελέτες ποια ακριβώς μπορεί να είναι η συνεισφορά του. Κι ακόμα πέρα από αυτούς τους κλάδους, υπάρχουν και πολλές άλλες οικονομικές

δραστηριότητες, θα έλεγα, πιο «παραδοσιακές», που κι αυτές θα προσθέσουν ανάπτυξη, εισόδημα και δουλειές. Κι όλα αυτά θα φέρουν πίσω την χαμένη ευημερία του Ελληνικού λαού, κατά την άποψή μου, ακόμα πιο σύντομα... Να πω, επίσης, ότι αυτές, πράγματι, είναι οι πιο συντηρητικές εκτιμήσεις. Κι ακόμα, δεν υπολογίζουν οι εκτιμήσεις αυτές καθόλου την επερχόμενη Ανάπτυξη με τα 50-55 δισ. τρεις μεγάλους τομείς, με ακόμα μεγαλύτερες προοπτικές: Πρώτον, δεν υπολογίζουν την εκμετάλλευση των ενεργειακών αποθεμάτων της χώρας, για τα οποία αποθέματα αυτά οι έρευνες άρχισαν τώρα να προχωρούν με όλο μεγαλύτερους ρυθμούς, όπως ξέρετε. Ήδη μας επισκέπτεται και έρχονται εδώ ο ένας ενεργειακός κολοσσός μετά τον άλλο. Με συμβόλαια –ακούσατε προ ημερών- είτε για να ερευνηθούν είτε για να εξορύξουν. Σύμφωνα με επίσημες εκτιμήσεις διεθνών τραπεζών, τα ενεργειακά αποθέματα της χώρας, που ήδη θεωρούνται πολύ πιθανά, μπορούν να δώσουν στο κράτος μέσα στα επόμενα 30 χρόνια, πάνω από 300 δισεκατομμύρια ευρώ! Σας θυμίζω πως όταν πριν δύο χρόνια, είχαμε τολμήσει να αναφέρουμε ένα αρκετό μικρότερο νούμερο, κάποιιο μέσα στην Ελλάδα, το αντιμετώπισαν με ειρωνεία! Τώρα πια κανένας δεν το ειρωνεύεται... Αυτά όλα, ασφαλώς, θα απαιτήσουν χρόνο για να φτάσουν σε πλήρη απόδοση. Αλλά θα απαιτήσουν και πολύ ισχυρές διεθνείς συμμαχίες, για να τα αποκαλύψουμε πλήρως και να τα εκμεταλλευτούμε όλα! Όμως, οι επενδύσεις ήδη άρχισαν: Ο ΤΑΠ για παράδειγμα. Ο μεγάλος διαγωνισμός που κερδίσαμε. Η μεγαλύτερη επένδυση υποδομής στη νότια Ευρώπη, για ενέργεια, εδώ και δεκαετίες! Η ανάπτυξη που θα προκύψει από αυτές τις εξελίξεις στην ενέργεια δεν υπολογίζεται στα «συντηρητικά νούμερα» που σας ανέφερα προηγουμένως. Είναι πρόσθετα! Δεύτερον, δεν συμπεριλαμβάνονται οι εταιρείες τεχνολογίας και όλες οι «νεοφυείς επιχειρήσεις» που ήδη πολλαπλασιάζονται στην Ελλάδα. Κι όπως γνωρίζετε όλοι, στις «νεοφυείς επιχειρήσεις» τόσο η Κυβέρνηση όσο και εγώ προσωπικά, δίνουμε ιδιαίτερη σημασία. Στο χώρο της υψηλής τεχνολογίας, της καινοτομίας των εφαρμογών λογισμικού, αλλά και στη μεταποίηση των αγροτικών μας προϊόντων. Και εδώ ξένοι κολοσσοί έρχονται και επενδύουν σε ελληνικές «νεοφυείς επιχειρήσεις». Όπου κυρίως κάνει θαύματα η νεανική επιχειρηματικότητα, αλλά και η γυναικεία επιχειρηματικότητα. Θεωρείται ότι τα start-ups, όπως λέγονται διεθνώς οι νεοφυείς επιχειρήσεις, θα αποτελέσουν το μεγάλο κύμα της Ανάπτυξης παγκοσμίως. Ιδιαίτερα σε χώρες με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας. Κι όμως, ούτε κι αυτές οι προοπτικές συμπεριλαμβάνονται στα συντηρητικά νούμερα που σας ανέφερα πριν για την Ανάπτυξη. Είναι και αυτά πρόσθετα... Και τρίτον, υπάρχουν αρκετοί ακόμα κλάδοι με δυναμισμό και πλεονεκτήματα, που και αυτοί οι κλάδοι δεν περιλαμβάνονται, όπως τα ναυπηγεία, η κατασκευή και η επισκευή σκαφών. Η Ελλάδα σήμερα έχει, πόσες μαρίνες νομίζετε; 32! Σε τέσσερα χρόνια θα έχει πάνω από εκατό. Και σε επτά χρόνια θα φτάνουν τις 200! Δεκάδες χιλιάδες σκάφη αναψυχής, μπορούν να επισκευάζονται και να συντηρούνται και να ξεχειμωνιάζουν στην Ελλάδα, αντί να πηγαίνουν στην Τουρκία, στην Ιταλία, στην Κροατία, που πηγαίνουν σήμερα. Αυτό από μόνο του σημαίνει ανάπτυξη ενός σημαντικότερου κλάδου ναυπηγοεπισκευαστικής. Για να μην αναφερθούμε στη μετασκευή και κατασκευή σύγχρονων μεγάλων σκαφών που μεταφέρουν LNG, το υγροποιημένο αέριο! Όλα αυτά, επίσης δεν έχουν συμπεριληφθεί σε αυτές τις συγκρατημένες προβλέψεις, τις συντηρητικές, που σας ανέφερα προηγουμένως.

Όπως ακόμα και η προώθηση του Πολιτισμού μας διεθνώς. Με πώληση, για παράδειγμα, πιστοποιημένων ομοιωμάτων, αγάλματα, από τους πιο σημαντικούς θησαυρούς που μπορεί να έχει το κάθε μουσείο. Τα οποία θα πωλούνται, όπως πωλούνται ήδη σε ορισμένα και διαδικτυακά ακόμα, ως μέσο προβολής της χώρας. Αν αυτό οργανωθεί επαγγελματικά, αν τα μουσεία μας οργανωθούν σωστά, και μάλιστα με το καινούργιο ωράριο το οποίο έχουμε πλέον επιβάλει, τα έσοδα για τη κοινωνία και για το κράτος θα είναι τεράστια. Και θα δημιουργηθούν πόροι για να αναπτύσσουμε, εμείς οι ίδιοι, τις αρχαιολογικές μας έρευνες, τις ανασκαφές, το συνεχές εκσυγχρονισμό και την επέκταση των μουσείων και των αρχαιολογικών μας χώρων. Ούτε και αυτές οι δυνατότητες, λοιπόν, συμπεριλαμβάνονται σε αυτές τις «συντηρητικές εκτιμήσεις» για την Ανάπτυξη, που σας είπα πριν. Είναι και αυτά πρόσθετα. Πιστεύω, πραγματικά, ότι αν μείνουμε στο σωστό δρόμο, και δεν επιστρέψουμε στα παλιά τα λάθη, η Ανάπτυξη θα είναι πολύ ταχύτερη, η ευημερία πολύ πιο διάχυτη στη κοινωνία και η Ελλάδα σε έξι –εφτά χρόνια δεν θα θυμίζει σε τίποτε τις δύσκολες ώρες που περάσαμε και περνάμε. Όλα όσα ζήσαμε στην κρίση, θα είναι τότε –το πιστεύω ακράδαντα- μια θλιβερή ανάμνηση. Ενώ στην Αργεντινή, δώδεκα χρόνια αργότερα – το θυμίζω - τα πράγματα ακόμα χειροτερεύουν...

Φίλες και φίλοι,
Οι προτεραιότητές μου από δω και στο εξής είναι πέντε, για να κάνω το όραμα αυτό πραγματικότητα:

Πρώτον, είναι η μείωση της ανεργίας. Δεύτερον, η μείωση της φορολογίας. Και μαζί, η ανακούφιση της πίεσης από το φορολογικό μηχανισμό.

Τρίτον, η μείωση του κόστους, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα. Τέταρτον, η εξασφάλιση της ρευστότητας στην Ελληνική οικονομία. Και πέμπτον, η συνεχής προώθηση των μεταρρυθμίσεων. Και μιλάω για μεγάλες μεταρρυθμίσεις. Κι όταν λέω για μεγάλες μεταρρυθμίσεις εννοώ τέσσερα πράγματα: Χτύπημα της γραφειοκρατίας, χτύπημα της φοροδιαφυγής, επιτάχυνση απονομής δικαιοσύνης και τη συνταγματική μεταρρύθμιση που θα ολοκληρώσει όλα τα προηγούμενα.

Όλα αυτά έχουν ξεκινήσει. Και μερικά έχουν προχωρήσει. Αλλά όλα πρέπει να ολοκληρωθούν το ταχύτερο δυνατό.

Ας τα δούμε πιο αναλυτικά:

Η ανεργία: Ήδη άρχισε να υποχωρεί! Το πρώτο τρίμηνο, ολόκληρο, της φετινής χρονιάς έχουμε τρεις συνεχείς μειώσεις της ανεργίας κάθε μήνα, ουσιαστικά και από το Δεκέμβριο. Για πρώτη φορά αυτό γίνεται εδώ και πολλά χρόνια. Υπολογίζεται ότι, μέσα σε τέσσερα χρόνια, θα έχουν δημιουργηθεί 550 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Και ως το 2020, η ανεργία στην Ελλάδα θα έχει πέσει κάτω από τον Ευρωπαϊκό μέσον όρο. Κάθε μέρα προσελκύουμε επενδύσεις, προσπαθούμε να εξασφαλίζουμε ανακούφιση, μέσω του υπουργείου Εργασίας, για όσους παραμένουν άνεργοι. Ήδη, μέσα σε ενάμιση χρόνο, δημιουργήσαμε προγράμματα εκπαίδευσης και μαθητείας για 250 χιλιάδες ανέργους -

χρόνια ανέργους ή νέους που δεν έχουν μπει ακόμα στην αγορά εργασίας. Για να τους ανακουφίσουμε σήμερα, ώστε να επιταχυνθεί η απασχόλησή τους αύριο. Κάποιοι λένε: τι να το κάνεις; Ο κατώτατος μισθός είναι πολύ χαμηλός στην Ελλάδα! Ξεχνούν, όμως, πως όταν η Χώρα μπαίνει στην Ανάπτυξη, τα εισοδήματα δεν μένουν στον κατώτατο μισθό. Ανεβαίνουν κι εκείνα! Μια ταχύρρυθμη Ανάπτυξη μερικών ετών, θα φέρει μεγάλη αύξηση και στην απασχόληση και στα εισοδήματα. Κι αυτό έχει αποδειχθεί σε κάθε Ευρωπαϊκή χώρα που πετυχαίνει Ανάπτυξη. Και βέβαια, η ευημερία που παράγεται έτσι είναι υγιής και αντέχει, γιατί στηρίζεται σε αύξηση και της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας και της διάχυσης του εισοδήματος. Το να μοιράζεις λεφτά, δεξιά-αριστερά, λεφτά που δεν έχεις, που είναι δανεικά, δεν είναι «Ανάπτυξη». Θα ήταν αντίθετα, ο προθάλαμος για την επόμενη κρίση. Και επόμενη τέτοια κρίση δεν αντέχει η Χώρα μας. Και ούτε πρόκειται ποτέ να την επιτρέψουμε...

Πάω τώρα στη μείωση της φορολογίας: Τα τελευταία χρόνια ξέρετε ότι κι ο τελευταίος Έλληνας αντιμετώπισε τεράστια βάρη. Και το χειρότερο: του έπεσαν μαζεμένα! Γιατί δεν ήρθαν μόνο από μια χρονιά, ήρθαν από προηγούμενες. Αυτό ήταν το πιο οδυνηρό για όλους μας. Είναι το τίμημα που πληρώσαμε για να βγούμε από το Μνημόνια το ταχύτερο. Αλλά δεν πρόκειται να συνεχιστεί άλλο βέβαια... Θα μειώσουμε παντού τους φορολογικούς συντελεστές. Με σχέδιο. Ήδη μειώσαμε το ΦΠΑ στην Εστίαση. Και η φορολογία ακινήτων για τους περισσότερους, μειώνεται, για δεύτερη φορά φέτος. Τα επόμενα δύο χρόνια, επίσης θα μειώνεται σε ταμειακή βάση. Κι αυτό είναι ήδη προγραμματισμένο και εγκεκριμένο. Η μείωση φορολογικών συντελεστών θα προχωρήσει βήμα-βήμα παντού. Και στους άμεσους και στους έμμεσους φόρους. Και στα εισοδήματα και στα επιχειρηματικά κέρδη και στο ΦΠΑ. Θα γίνει, όμως, σταδιακά. Για να μην τεθούν σε κίνδυνο τα πλεονάσματα. Και για να μην επιστρέψουμε σε Μνημόνια. Αλλά θα προχωρήσει μαζί με την Ανάπτυξη και το χτύπημα της φοροδιαφυγής. Στόχος μας είναι να πληρώνουν όλοι λιγότερο, ο καθένας κατά τις δυνάμεις του. Αλλά για να πληρώνει λιγότερο ο καθένας, πρέπει να πληρώνουν όλοι. Στόχος μας είναι ο φορολογικός συντελεστής στα επιχειρηματικά κέρδη να φτάσει το 15%! Ο ανώτατος συντελεστής στα εισοδήματα να μην ξεπεράσει το 33%. Και το ΦΠΑ να μη ξεπερνά πουθενά το 12%... Πώς θα γίνει αυτό, χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο τα πλεονάσματα; Με την Ανάπτυξη που θα προχωράει. Με το χτύπημα της φοροδιαφυγής που ήδη άρχισε, για πρώτη φορά στην Ελλάδα συντεταγμένα, ύστερα από πολλές δεκαετίες. Όμως, εδώ οφείλω να πω και κάτι ακόμα: Ο φορολογικός μηχανισμός του κράτους θα γίνει πιο ανθρώπινος. Και στα πρόστιμα και στις ποινές: Θα ξεχωρίζει εκείνον που δεν πληρώνει γιατί συστηματικά κλέβει το Δημόσιο. Δηλαδή τους συμπολίτες του. Κι απέναντί του το σύστημα θα είναι πιο αυστηρό. Αλλά και θα τον διακρίνει αυτόν από εκείνον που αληθινά δεν μπορεί να πληρώσει. Γιατί κάποια αναποδιά του έτυχε. Σε αυτούς θα είναι πολύ πιο επιεικής ο μηχανισμός. Και θα πρέπει να προσφέρει διευκολύνσεις. Το χτύπημα της φοροδιαφυγής δεν είναι κάτι που ΘΑ γίνει. Είναι κάτι που ήδη γίνεται! Το 2013 και το 2014 συλλαμβάνονται από φοροδιαφυγή πάνω από 850 εκατομμύρια! Που αντιστοιχούν σε άμεση φοροδιαφυγή 4-5 δισεκατομμυρίων! Που αντιστοιχούν-

αντιλαμβάνεστε- σε ένα ποσό τεράστιο. Αλλά και έμμεσα, αρκετά υψηλότερο. Αυτό θα συνεχιστεί. Για πρώτη φορά γίνεται αληθινή πρόοδος στο χτύπημα αυτό της φοροδιαφυγής. Και όσο προχωρά η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, τόσο θα γίνεται πιο επιεικής και πιο ευέλικτος και ο εισπρακτικός μηχανισμός. Και το σπουδαιότερο: τόσο θα ελαφρύνονται τα βάρη των υπόλοιπων φορολογούμενων. Γιατί όποιος κλέβει το κράτος-επαναλαμβάνω- κλέβει όλους τους διπλανούς του. Κι επιμένω ότι το χτύπημα αυτό στη φοροδιαφυγή ήδη ξεκίνησε. Φέτος, να σας πω ότι το 97% των φορολογικών δηλώσεων υποβλήθηκαν ηλεκτρονικά. Αυτό ήταν απίστευτο δύο χρόνια πριν. Τώρα είναι μια καινούργια πραγματικότητα! Είμαστε από τους πολύ πρώτους στην Ευρώπη σε αυτό. Παράλληλα όμως, γίνεται και πιο απλή η φορολόγηση. Με την αλλαγή στον κώδικα βιβλίων και στοιχείων, με την ηλεκτρονική σήμανση και την ηλεκτρονική τιμολόγηση. Όλα αυτά μειώνουν τη γραφειοκρατία, μειώνουν την επαφή του φορολογούμενου με τον έφορο, αλλά και αυξάνουν τη δυνατότητα των φορολογικών αρχών, να κάνουν διασταυρώσεις, εντοπίζοντας εκείνους που παρανομούν και αφήνοντας ήσυχους τους άλλους. Επίσης, ήδη ψηφίσαμε μια μεγάλη μεταρρύθμιση: το συμψηφισμό οφειλών του ΦΠΑ ανάμεσα στους ιδιώτες, αλλά και ανάμεσα σε ιδιώτες με το κράτος. Κάθε οφειλή σε ΦΠΑ θα είναι πληρωτέα μόνον εφόσον έχει εξοφληθεί προηγουμένως το τιμολόγιο. Κανείς δεν θα είναι υποχρεωμένος να πληρώσει το τιμολόγιο που δεν του έχει εξοφληθεί. Αυτή είναι μια τεράστια ανακούφιση για δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις. Και ταυτόχρονα μια τεράστια ένεση ρευστότητας. Ξεκινάει αυτό από τις αρχές Ιουλίου και θα ισχύσει στην αρχή για επιχειρήσεις μικρές με τζίρο μέχρι και 500 χιλιάδες το χρόνο. Από τις αρχές του 2015, θα επεκταθεί και σε μεσαίες επιχειρήσεις, με τζίρο ως 2 εκατομμύρια το χρόνο. Και τα επόμενα χρόνια, θα επεκταθεί σταδιακά και στις υπόλοιπες οφειλές από και προς το Δημόσιο, πέρα από το ΦΠΑ. Προσθέτοντας, έτσι, κάθε φορά ενέσεις ρευστότητας στην οικονομία. Αλλά και δίνοντας το δικαίωμα της Δικαιοσύνης. Δεν μπορεί το κράτος να είναι αυστηρό απέναντι σου, να σου χρωστάει, να μη σε πληρώνει και όταν εσύ του χρωστάς και ένα ευρώ, να σε παρακολουθεί και να “φωνάζει”. Αυτό είναι κάτι που πρέπει επιτέλους να λυθεί, είναι θέμα Δικαιοσύνης, είναι θέμα ψυχολογίας, είναι θέμα της πραγματικής οικονομίας που ζητάει κι ο τελευταίος Έλληνας.

Έρχομαι στην τρίτη προτεραιότητα: στη μείωση του κόστους, ιδιαίτερα στον αγροτικό τομέα. Η γεωργική παραγωγή, όπως και η κτηνοτροφία και η αλιεία, έχουν τεράστιες δυσκολίες κόστους, σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές τους στην υπόλοιπη Ευρώπη. Επιτόκια, υπερτριπλάσια! Κόστος καυσίμων μιάμιση με δύο φορές υψηλότερο. Μεγάλο κόστος ασφαλιστικών εισφορών. Και επιπρόσθετα, δυσκολίες στις υποδομές άρδευσης, μεγάλες δυσκολίες πρόσβασης στις αγορές, μεγάλες δυσκολίες στη μεταποίηση και στη μεταφορά των προϊόντων. Όλοι αυτοί οι συντελεστές κόστους, ένας-ενας πρέπει να μειωθούν σταδιακά. Και θα αντιμετωπιστούν, έτσι, όλες οι υπόλοιπες δυσκολίες. Η κάρτα πετρελαίου θα ισχύσει για τους αγρότες από την επόμενη χρονιά. Η σημαντική μείωση στις ασφαλιστικές εισφορές στους ξένους εποχιακούς εργάτες που έρχονται νόμιμα στην Ελλάδα, θα ισχύσει από φέτος, από την πρώτη Ιουλίου. Οι μεγάλες επενδύσεις που προγραμματίζονται από το ΕΣΠΑ σε αρδευτικά και σε βιολογικούς καθαρισμούς, η καταγραφή και η νομιμοποίηση των πηγαδιών, η αντιμετώπιση του αφανούς εργασιακού κόστους. Κι ακόμα, η συμβολαιακή γεωργία και οι «ομάδες παραγωγών», που ήδη άρχισαν

να δίνουν δυναμική σε εξαγωγικά προϊόντα της Ελληνικής γης. Τεράστιο θέμα. Να μπορέσουν όλα τα ξενοδοχεία, για παράδειγμα, σε μια συγκεκριμένη περιοχή να οργανωθούν και να μπορούν να παραγγέλνουν το συγκεκριμένο τυρί από Ελληνική βιομηχανία- λέω ένα παράδειγμα- παρά να κάνει ο καθένας τη μικρο-εισαγωγή του από κάπου έξω. Και η νομιμοποίηση των βοσκοτόπων, που προτείνουμε με την καινούργια συνταγματική αναθεώρηση. Τεράστιο πρόβλημα για πάρα πολύ κόσμο. Με αυτά που ήδη έγιναν και εκείνα που προγραμματίζονται, ανοίγει ο δρόμος για να παίρνει ο παραγωγός πολύ καλύτερα επιτόκια από την τράπεζα, πολύ καλύτερες τιμές για το προϊόν του, να φτάνουν τα προϊόντα του παντού και στον καταναλωτή σε χαμηλότερες τιμές. Ενώ ασφαλώς θα συμπιεστεί και το «γκρίζο» κόστος των μεσαζόντων. Για να ανοίξει, επί τέλους, ο δρόμος για την τυποποίηση και τη μεταποίηση μέσα στην Ελλάδα! Δεν μπορεί το καλύτερο ελαιόλαδο του κόσμου, να πουλιέται χύμα στο εξωτερικό και μετά εκείνοι να το εξάγουν θησαυρίζοντας! Δεν μπορεί εξαιρετικά Ελληνικά προϊόντα με ονομασία προέλευσης, να ενθουσιάζουν τον ξένο επισκέπτη που τα δοκιμάζει, αλλά να μην μπορούν να φτάσουν σε ανταγωνιστικές μορφές και τιμές στις ξένες αγορές. Δύο λόγια για τη ρευστότητα: Με την ανακεφαλαιοποίηση που κάναμε, το τραπεζικό μας σύστημα είναι πια απολύτως αξιόπιστο. Και οι καταθέσεις απολύτως ασφαλείς. Οι τράπεζές μας, μόνες τους πια, μπορούν και βρίσκουν κεφάλαια στο εξωτερικό για να θωρακίσουν, ακόμα περισσότερο, τη θέση τους. Κι έχουν περάσει ήδη “δοκιμασίες αντοχής”- τα λεγόμενα “stress tests”- που τα τραπεζικά συστήματα στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης, δεν τις έχουν περάσει ακόμα. Και βεβαίως, προγραμματίζουμε μέτρα που θα ενθαρρύνουν την ταχύτερη επιστροφή καταθέσεων στις Ελληνικές τράπεζες! Πράγμα που σημαίνει, όμως, ότι η σταθερότητα που πετύχαμε, συνεχίζεται και ενισχύεται. Δεν διαταράσσεται... Όσο, λοιπόν, αποκαθίσταται η εμπιστοσύνη στην Ελληνική οικονομία, επιστρέφουν και οι καταθέσεις. Όσο επιστρέφουν οι καταθέσεις, θα αυξάνεται η ρευστότητα που θα προσφέρουν οι Ελληνικές τράπεζες στην οικονομία. Ενώ, παράλληλα, εξασφαλίζουμε και “εργαλεία ρευστότητας”- αυτά που ανακοίνωσε σήμερα το υπουργείο είναι πάρα πολύ σοβαρά ανάπτυξης- δηλαδή δυνατότητες για χρηματοδοτήσεις από τώρα, σε εξαγωγικές επιχειρήσεις και σε μικρομεσαίους. Γι’ αυτό επιμένω συνεχώς στη λέξη “σταθερότητα”! Γιατί σταθερότητα σημαίνει Ανάπτυξη τώρα! Ενώ αστάθεια και αποσταθεροποίηση σημαίνει ότι πάμε πίσω πάλι, στην κρίση. Σταθερότητα, λοιπόν, οικονομικά σημαίνει αποκατάσταση ρευστότητας, προσέλκυση επενδύσεων. Αποσταθεροποίηση οικονομικά, όλοι ξέρετε τι σημαίνει! Και για τις καταθέσεις και για τη ρευστότητα. Και που αυτό μπορεί να μας οδηγήσει...

Φίλες και φίλοι,
Όλοι οι αναπτυξιακοί αυτοί οργανισμοί, που σας ανέφερα πριν, που μελέτησαν την Ελληνική οικονομία σε βάθος, συμφωνούν μεταξύ τους, ότι για να κερδίσουμε τα 50 δις. του ΑΕΠ την επόμενη εξαετία, χρειάζονται κεφάλαια ύψους 150 δις.. Αυτά δεν καθόμαστε να περιμένουμε να... «βρέξουν» από τον ουρανό: Από αυτά - δέστε στο διάγραμμα - τα 38 θα προέλθουν από το ΕΣΠΑ και από άλλους κοινοτικούς πόρους. Και είναι ήδη ασφαλώς εξασφαλισμένα. Τα 6 θα προέλθουν από Εθνικούς πόρους, που έχουν ήδη αρχίσει και γράφονται στους προϋπολογισμούς των επομένων ετών. Τα 106 είναι από επενδύσεις κάθε είδους. Κι απ’ αυτά, οι άμεσες ιδιωτικές

επενδύσεις που θα χρειαστούν, είναι 50 δισ.. Από αυτά τα 50 δισ., ήδη 20-21 δισ. έχουν εγκριθεί και προχωρούν! Και τα βλέπετε αναλυτικά στις δύο πρώτες στήλες του Πίνακα. Στο μεταξύ, οι συνολικές επενδύσεις που εγκρίθηκαν από το 2012 ως σήμερα φτάνουν παραπάνω: Όχι τα 20-21 αλλά τα 37,6 δισ. μαζί με τα κεφάλαια που άντλησαν οι τράπεζες από τις διεθνείς αγορές. Τα βλέπετε όλα στις υπόλοιπες στήλες του Πίνακα. Στο επόμενο διάγραμμα βλέπετε αναλυτικά τις επενδύσεις που εγκρίθηκαν τα δυο τελευταία χρόνια αυτής της Κυβέρνησης. Και όλα τώρα πρόκειται να αρχίσουν να αποδίδουν. Τώρα που αποκαταστάθηκε η σταθερότητα. Εφ' όσον- επαναλαμβάνω- βέβαια, δεν διαταραχθεί το ευνοϊκό κλίμα και η ευνοϊκή ψυχολογία που έχουμε δημιουργήσει στην αγορά... Κι αυτά, προσέξτε: δεν συμπεριλαμβάνουν την αύξηση της δραστηριότητας και των επενδύσεων, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Πράγμα που τώρα η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση το βλέπει- τις μικρομεσαίες- και το βάζει σε προτεραιότητα. Γιατί οι μικρομεσαίες δίνουν τη μεγαλύτερη αύξηση και στην απασχόληση και στο εισόδημα. Χθες αυτό κυρίως συζητήσαμε με τον Juncker, που είχε έρθει. Πως θα δοθεί άμεση προτεραιότητα στη ρευστότητα και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Που είναι η πραγματική ατμομηχανή της οικονομίας... Το μόνο που χρειάζεται πια είναι σταθερότητα: Γιατί χωρίς σταθερότητα, δεν ενισχύονται οι καταθέσεις, δεν έρχονται κεφάλαια, δεν υλοποιούνται επενδύσεις, δεν αυξάνεται η ρευστότητα. Γι' αυτό επιμένω: σταθερότητα σήμερα για Ανάπτυξη και ευημερία! Και τέλος, θα πω, συνεχή προώθηση των μεταρρυθμίσεων. Χτύπημα της γραφειοκρατίας! Ξεκίνησε ήδη. Με το νέο νόμο αδειοδοτήσεων, με την προώθηση του fast track. Ήδη μόνο τους τελευταίους μήνες αδειοδοτούνται νέα επενδυτικά σχέδια ύψους 1,5 δισ. ευρώ! Και μαζί με τα προηγούμενα, που είναι άλλα τόσα, θα δημιουργήσουν πρόσθετες θέσεις εργασίας από το τέλος της φετινής χρονιάς. Και όσο προχωράμε τις μεταρρυθμίσεις, θα έλθουν και πολύ περισσότερα. Γιατί τώρα τον επενδυτή τον διευκολύνουμε. Δεν τον διώχνουμε! Χτύπημα της φοροδιαφυγής! Πρώτα απ' όλα με τους ηλεκτρονικούς ελέγχους που έχουν γενικευτεί. Με τις διασταυρώσεις που γίνονται. Με τους συμψηφισμούς οφειλών. Στην έναρξη νέων επιχειρήσεων και στην πληρωμών φορολογικών οφειλών, η Ελλάδα έκανε άλματα στη διεθνή κατάταξη τα τελευταία δύο χρόνια. Κι αυτό πολύ σύντομα θα φανεί και στους μεγάλους στόχους μας: και στη μείωση της ανεργίας και στη μείωση των φορολογικών βαρών. Κι αυτό καθιστά- επαναλαμβάνω- για πρώτη φορά τη Χώρα μας φιλική για την επιχείρηση. Τις θέλουμε τις επιχειρήσεις! Αλλιώς- να το λέμε- θα πάνε αλλού. Και θα χάσουμε και εισόδημα για τους πολίτες και θέσεις εργασίας για τα νέα παιδιά και φόρους για το κράτος... Αυτά όλα που σας ανέφερα, οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις που γίνονται, όπως το χτύπημα της γραφειοκρατίας, οι χρόνιες αγκυλώσεις που ξεπερνώνται, ισοδυναμούν με ένα πράγμα: απενοχοποίηση της επιχειρηματικότητας! Αλλάζουν τη στάση της κοινωνίας απέναντι στην επιχείρηση, αλλάζουν την κουλτούρα του Έλληνα απέναντι στην επιχείρηση. Αλλάζουν την ψυχολογία απέναντι στην επιχείρηση. Και σας το θυμίζω, η ψυχολογία είναι το 50% της Αγοράς, το 50% της Οικονομίας! Το 50% της Ανάπτυξης... Για τη συνταγματική αναθεώρηση που προωθούμε ήδη, δεν θα αναφερθώ σήμερα. Να πω

μόνο ότι οι αλλαγές είναι τολμηρές και βάζουν τέλος στη συνεχή αστάθεια των πρόωρων εκλογών, επιταχύνουν την απονομή της Δικαιοσύνης, εξασφαλίζουν ένα μικρό και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα, σταθερότητα στον εκλογικό νόμο, βουλευτές με αυξημένες αρμοδιότητες που αποκλειστικά θα ελέγχουν και θα νομοθετούν. Και περιορισμένη θητεία ακόμα και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό της Χώρας! Πέρα όμως απ' αυτές τις μεγάλες αλλαγές, υπάρχει μια κοσμογονία μεταρρυθμίσεων γύρω μας.

Σας αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα: Τα φοιτητικά δάνεια. Τι θέλουμε να προωθήσουμε; Να ενθαρρύνει το κράτος και να βοηθά τους φοιτητές να χρηματοδοτούν τις σπουδές τους. Όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες του σύγχρονου κόσμου. Με δάνεια που θα δίνονται εύκολα, εφ' όσον ο φοιτητής περνάει κανονικά τα μαθήματά του. Θα είναι χαμηλότοκα και θα ξεπληρώνονται άνετα και θα ξεπληρώνονται όταν βρει δουλειά ο φοιτητής πλέον ως επαγγελματίας. Για να ανακουφιστούν οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί κι ο πονοκέφαλος των γονιών. Για να μην πάει κανένα μυαλό νέου ανθρώπου χαμένο. Για να έχουν κίνητρο οι φοιτητές να τελειώσουν μian ώρα αρχύτερα. Να μη χάσουν πολύτιμο χρόνο, μέσα σε Πανεπιστήμια παραλυμένα. Και γιατί να μη μπου σε υψηλές ταχύτητες τα δικά μας τα Πανεπιστήμια; Να αναβαθμιστούν και να αντέξουν τον ανταγωνισμό τον διεθνή.

Φίλες και φίλοι,
Θέλω μian Ελλάδα, που το όνομά της στον υπόλοιπο κόσμο θα είναι συνώνυμο της εξαιρετικής ποιότητας των προϊόντων της, της μοναδικής ομορφιάς των τοπίων της, της δημιουργικότητας των ανθρώπων της, της σταθερότητας των δημοκρατικών της θεσμών και του δυναμισμού της οικονομίας της.
Θέλω μian Ελλάδα, όπου στην Ανάπτυξη δεν θα μένει κανείς πίσω. Ούτε και θα υπάρχουν “ξεχασμένες” περιφέρειες στην Ελλάδα. Ούτε και θα πρέπει η οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα να θεωρείται ή να νιώθει “αδικημένη”.
Θέλω μian Ελλάδα, που η λέξη “πλούτος” δεν θα σημαίνει χλιδή για τους λίγους. Αλλά ευκαιρίες για όλους! Όπου η λέξη “εισόδημα” δεν θα είναι ανταμοιβή της “κομπίνας” των επιτήδειων, αλλά επιβράβευση της σκληρής δουλειάς των άξιων και εργατικών.
Θέλω μian Ελλάδα, όπου καθένας θα μπορεί να ξεκινήσει μian απλή επιχείρηση σε μία μέρα. Και να την κλείσει, να θέλει, σε μία μέρα...
Θέλω μian Ελλάδα, όπου οι επενδύσεις θα εγκρίνονται μέσα σε μερικές εβδομάδες, θα ξεκινούν σε λίγους μήνες και θα ελέγχονται συνεχώς, αλλά με κριτήρια διαφάνειας, όπως παντού στο σύγχρονο κόσμο. Και θα παράγουν ευκαιρίες, θέσεις εργασίας, εισόδημα σε κάθε τομέα.
Θέλω μian Ελλάδα, όπου το φορολογικό σύστημα θα είναι σταθερό, απλό και η πληρωμή να μην είναι αγχώδης για κανέναν. Αλλά θα πρέπει όλοι να πληρώνουν!
Θέλω μian Ελλάδα, όπου η Δικαιοσύνη θα αποδίδεται γρήγορα και με διαφάνεια. Δεν θα χρονίζουν για πάντα υποθέσεις στα δικαστήρια... Όπου κανένας αθώος δεν θα ταλαιπωρείται και κανένας ένοχος δεν θα τη γλιτώνει...
Θέλω μian Ελλάδα συνώνυμη με την Παιδεία. Όπου Δημόσια Παιδεία θα σημαίνει ευκαιρίες για αριστεία ακόμα και στο πιο φτωχό παιδί που έρχεται από την επαρχία! Όχι κλειστά σχολεία, όχι κλειστά πανεπιστήμια, που κάποιοι το έχουν ως ιδεολογία. Μια Παιδεία που θα δίνει την ευκαιρία σε όλους να πάνε πολλά βήματα πιο μπροστά, και

στους άξιους να διακριθούν και να διαπρέψουν στον τόπο τους. Όχι να φεύγουν έξω και να τους χάνουμε.

Θέλω μιαν Ελλάδα που δεν θα είναι η μόνη πια χώρα στην Ευρώπη, που απαγορεύει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Για να σπάσουν τα στεγανά και τα μονοπώλια στην έρευνα. Και θέλω μιαν Ελλάδα που θα βρίσκεται στις πρώτες σελίδες της έρευνας, της καινοτομίας σε όλους τους τομείς! Όχι μιαν Ελλάδα που παρακολουθεί από μακριά τις εξελίξεις. Και εισάγει τα «αποφόρια» των άλλων...

Θέλω μιαν Ελλάδα που θα προσφέρει σύγχρονες δημόσιες υπηρεσίες υγείας στον πολίτη. Και σύγχρονη ιατρική, βέβαια, δεν γίνεται με μισθούς τριτοκοσμικούς! Και το γνωρίζω αυτό.

Γι' αυτό αγωνιζόμαστε σκληρά να εξυγιάνουμε τη Δημόσια υγεία. Και γι' αυτό τελειώνουμε τις απίστευτες σπατάλες, για τις οποίες κάποτε θα πρέπει να γραφτεί βιβλίο. Για να ανοίξει ο δρόμος σε σύγχρονη δημόσια υγεία προς όλους τους πολίτες με σύγχρονους μισθούς για τους γιατρούς.

Γι' αυτό αγωνιζόμαστε σκληρά να εξυγιάνουμε ολόκληρο το Δημόσιο τομέα. Γι' αυτό σπάμε τα στεγανά και τα κυκλώματα. Για να μπορέσουμε να προσφέρουμε τις καλύτερες υπηρεσίες στον πολίτη, με τους πιο άξιους και δίκαια αμειβόμενους δημόσιους λειτουργούς.

Θέλω μιαν Ελλάδα υπόδειγμα κοινωνίας, οικονομίας και πολιτείας για τον υπόλοιπο κόσμο. Μια χώρα-φάρο, που ακτινοβολεί επιτυχία και ευημερία. Όχι μια “μαύρη τρύπα” ελλειμμάτων και χρεών.

Θέλω μιαν Ελλάδα, όπου οι δημιουργικοί άνθρωποι θα έχουν μέλλον. Οι άξιοι θα έχουν μέλλον. Αυτοί που πιστεύουν στον εαυτό τους και αγαπάνε τον τόπο τους θα έχουν μέλλον...

Θέλω, δηλαδή, μια δυνατή Ελλάδα! Μια σταθερή Ελλάδα, που θα σταθεροποιεί και όλη τη γύρω ανήσυχη περιοχή της.

Θέλω μιαν Ελλάδα πύλη εμπορίου από την Μεσόγειο και την Ανατολή στις Ευρωπαϊκές χώρες, στις Ευρωπαϊκές αγορές. Μιαν Ελλάδα διεθνή κόμβο συγκοινωνιών και επικοινωνιών. Μιαν Ελλάδα διεθνή κόμβο παραγωγής και διακίνησης ενέργειας διεθνώς. Μιαν Ελλάδα- επαναλαμβάνω- δύναμη σταθερότητας για την ευρύτερη περιοχή της.

Αυτή είναι η Νέα Ελλάδα των δημιουργικών ανθρώπων. Νοικοκυρεμένη και σε όλα μπροστά.

Αυτή, φίλες και φίλοι, είναι η Ελλάδα που όλοι ονειρευόμασταν πάντα, στα βάθη της ψυχής μας, αλλά δεν τολμούσαμε, ούτε και στο διπλανό μας να το πούμε. Τώρα δεν την ονειρευόμαστε απλά. Τη χτίζουμε σταθερά, βήμα-βήμα, μέρα-μέρα...

Το “σταθερά βήματα μπροστά”, δεν είναι ένα προεκλογικό σύνθημα! Είναι αυτό που κάνουμε με σχέδιο και με υπομονή, νύχτα-μέρα, δύο χρόνια τώρα. Κι αυτό που θα συνεχίσουμε να κάνουμε τα δύο επόμενα χρόνια. Είναι ο μόνος δρόμος να χτίσουμε τη Νέα Ελλάδα όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Η “σταθερότητα”, λοιπόν, δεν είναι κομματικό δίλημμα. Είναι η ανάγκη που έχει η Χώρα για να προχωρήσει. Για να μη ξανακυλήσει πίσω, στην κρίση και στα μνημόνια. Και βλέπετε την ατζέντα ήδη την αλλάξαμε! Όλοι πια συζητούν για το αύριο, για τη Νέα Ελλάδα, αν θα είναι έτσι ή αλλιώς. Μερικοί προσπάθησαν ακόμα και να την οικειοποιηθούν

τη Νέα Ελλάδα. Ως σύνθημα. Γιατί, βέβαια, άλλο από συνθήματα δεν ξέρουν. Ξεφύγαμε πια από τη συζήτηση του χθες, για τη μίζερια, για τα μνημόνια. Η συζήτηση μετατοπίστηκε ήδη στο πώς οραματιζόμαστε τη Νέα Ελλάδα. Όπου, όσοι έχουν να πουν κάτι, το λένε. Κι όσοι δεν έχουν, αναμασάνε συνθήματα που ήταν της μόδας πριν από δεκαετίες! Ενώ όσοι βλέπουν τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο, κάνουν τις συγκρίσεις, μπορούν να τις κάνουν, συγκρίσεις και συμπεράσματα. Η ατζέντα, λοιπόν, άλλαξε. Κι αυτό είναι η πρώτη νίκη της Νέας Ελλάδας που χιζούμε. Αλλά μην κάνετε λάθος, έχουμε ακόμα τις αντιστάσεις του παλιού, που πρέπει να υπερνικήσουμε.

Είναι όλοι εκείνοι που θέλουν τη χώρα αιχμάλωτη των συντεχνιών. Συντεχνιών που επί δεκαετίες λυμαίνονταν το δημόσιο και παρέλυαν καθημερινά την οικονομική ζωής της πόλης με «επαναστατική γυμναστική» μειοψηφιών. Αυτά τα τελειώνουμε... Είναι όλοι εκείνοι που θέλουν τα πάντα να τα ελέγχει το κράτος. Και οι ίδιοι να ελέγχουν κομματικά το κράτος. Και να μοιράζουν κονδύλια και προνόμια παντού αποκλειστικά στους δικούς τους μέσω του κράτους. Που τα πλήρωναν, όμως, όλοι οι Έλληνες! Τα πλήρωναν οι άλλοι, και στο τέλος τα χρεώθηκε όλος ο ελληνικός λαός. Τώρα αυτά τα τελειώνουμε... Είναι όλοι εκείνοι που κυνηγούν επενδυτές, διώχνουν επενδύσεις. Που τώρα τις προσελκούμε για να φτιάξουν πραγματικές θέσεις εργασίας. Είναι όλοι εκείνοι που συντηρούσαν μια παράλογη γραφειοκρατία. Που σταμάταγε τα πάντα, έπνιγε τα πάντα και τυραννούσε τον απλό πολίτη σε κάθε ευκαιρία. Τώρα κι αυτά τα παραμερίζουμε...

Είναι όλοι εκείνοι που είχαν μετατρέψει τα Πανεπιστήμια σε «άσυλα» παράνομων και τρομοκρατών. Όπου κακοποιούσαν καθηγητές και φοιτητές. Όποιος δεν συμφωνούσε με τους ακραίους και δεν ήταν καν ως είδηση πουθενά αυτό, ήταν μια συνήθεια, ένα δεδομένο γεγονός. Τώρα όλα αυτά τα καθαρίζουμε. Είναι όλοι εκείνοι που θέλουν να γεμίσουν την Ελλάδα με λαθρομετανάστες. Και να τους δώσουν χαρτιά, προνόμια, σπίτια και κάθε διευκόλυνση. Γιατί; Για να έλθουν κι άλλοι! Τώρα αυτό σταμάτησε και αντιστράφηκε: Και τα τελευταία δύο χρόνια, αυτοί που φεύγουν είναι περισσότεροι από όσους έρχονται, για πρώτη φορά εδώ και δυόμισι δεκαετίες συμβαίνει αυτό! Και ενώ θέσαμε το πρόβλημα πια επίσημα και έγινε δεκτό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ήδη θα προωθηθούν και άλλα μέτρα για να αρχίσει και ο μαζικότερος επαναπατρισμός...

Είναι όλοι εκείνοι που θέλουν την αστάθεια, που συντηρούσαν τις ταραχές, που “χάιδευαν” και κάλυπταν τους κουκουλοφόρους, όταν έκαιγαν την πόλη. Που στελέχη τους υπερασπίζονταν συστηματικά όσους συλλαμβάνονται - και καταδικάζονται ακόμα - για τρομοκρατικές πράξεις.

Να πω και κάτι άλλο, από μία προσωπική εμπειρία, που ακόμα δεν μπορώ να την αποδεχτώ ως Έλληνας. Είναι όλοι εκείνοι που επί δύο χρόνια δεν είδα ποτέ ως πρωθυπουργός να έχουν ψηφίσει καμία μεταρρύθμιση. Ούτε μία! Όλος ο κόσμος δίνει συγχαρητήρια, εύσημα στην Ελλάδα για αυτή τη μεταρρυθμιστική κοσμογονία που τολμάμε! Κι όμως, κάποιιοι εδώ δεν βρήκαν ούτε ένα άρθρο, ούτε μια μεταρρύθμιση να μας πουν ότι στηρίζουν... Γιατί είναι όλοι αυτοί που δεν έχουν κανένα σχέδιο για την Ελλάδα. Απλά θέλουν να μας γυρίσουν πίσω. Σε εκείνα που μας οδήγησαν στην κρίση. Είναι όλοι εκείνοι οι οποίοι φωνάζουν ότι θα... «σχίσουν τα Μνημόνια». Ποια μνημόνια να σχίσουν; Αυτά που ήδη ξεπερνάμε;

Και πώς θα αντιδρούσαν τότε, 26 κοινοβούλια χωρών της υπόλοιπης Ευρώπης, τουλάχιστον εκείνοι της Ευρωζώνης που μας δάνεισαν με επιτόκια χαμηλότερα απ' ό,τι δανείζονται και οι ίδιοι;
Πώς θα αντιδρούσαν οι διεθνείς αγορές στην αβεβαιότητα, στην ανασφάλεια που θα δημιουργούνταν και πάλι;
Και πού θα έβρισκαν τα χρήματα για να «αποκαταστήσουν» σε μια μέρα-αυτό που μας λένε- όσα χάθηκαν σε πέντε χρόνια; Θα δανείζονταν; Από ποιον; Ας μας πουν από ποιον.
Και με τι όρους; Ας μας πουν με τι όρους.
Γιατί εγώ άκουσα, ακούω και πιστεύω ότι το μόνο που ξέρουν να πουν και το λένε όχι συντεταγμένα αλλά ο καθένας τη δική του άποψη- εντάξει, η φύση τους είναι τέτοια, να είναι πολλά κομματίδια, συνιστώσες- μιλάνε για νέους επιπρόσθετους φόρους, “αναγκαστικό δανεισμό” είπαν, ο καθένας με διαφορετική φωνή αλλά από πού δε μας είπαν. Τις καταθέσεις; Τα εισοδήματα; Από ποια εισοδήματα;
Μήπως το μόνο τους σχέδιο, είναι κάτι σαν το “Σχέδιο Z”, που, όπως σήμερα αποκαλύπτεται, είχε στόχο την έξοδο της Χώρας από το ευρώ, το 2012; Και κανείς πραγματικά τότε δεν το ήθελε! Αλλά και κανείς ρεαλιστικά δεν θα άφηνε μιαν ανεξέλεγκτη Ελληνική χρεοκοπία, να παρασύρει το σύνολο της Ευρώπης! Αυτό είναι το οποίο αποτρέψαμε!
Γιατί, λοιπόν, επιχειρούν να μας ρίξουν ξανά πίσω, στην ίδια κρίση, στην ίδια περιπέτεια;
Και μάλιστα τώρα που σταθήκαμε επιτέλους στα πόδια μας...

Επομένως, φίλες και φίλοι, η “σταθερότητα” δεν είναι μόνο μια λέξη. Είναι προϋπόθεση για να προχωρήσει η κάθε χώρα. Ιδιαίτερα η δική μας χώρα, που βγαίνει από μια τόσο οδυνηρή κρίση.
Η “Ανάπτυξη” δεν είναι μόνο μια λέξη. Δεν γίνεται με δανεικά η Ανάπτυξη κι ούτε με συνθήματα. Θέλει γερά θεμέλια, θέλει σκληρή δουλειά. Το Εθνικό Σχέδιο Ανάπτυξης που σας παρουσίασα, είναι εκείνο που θα μας οδηγήσει στο μέλλον. Είναι αυτό το οποίο αντικαθιστά πλέον τα Μνημόνια! Τώρα θεμελιώνουμε την Ανάπτυξη στην Ελλάδα. Είμαστε πιο κοντά από ποτέ, να τρέξουμε. Και τώρα είναι που δεν έχουμε δικαίωμα να κάνουμε πίσω...

Η Χώρα απογειώνεται! Παίρνει ύψος. Και θα πάει ψηλά... Είναι η πιο κρίσιμη στιγμή. Είναι η τελευταία ευκαιρία... Και κανείς δεν θα την καθηλώσει στο έδαφος!
Σε αυτό είναι που καλείται να αποφασίσει ο Έλληνας πολίτης την επόμενη Κυριακή: Μπροστά στην Ανάπτυξη, ή πίσω στην κρίση;
Μπροστά στη Νέα Ελλάδα του αύριο, ή πίσω στα μουχλιασμένα συνθήματα του χτες, σε ό,τι έχει αποτύχει κι εμείς πληρώσαμε τόσο ακριβά;
Μπροστά σε μια Νέα Ελλάδα, με ισχυρά ερείσματα παντού στον κόσμο; Ή πίσω στην αβεβαιότητα της δραχμής, στο “έξω από το ΝΑΤΟ”, στη σύγκρουση με όλους τους εταίρους μας, δηλαδή στη διεθνή απομόνωση;
Μπροστά, να γίνουν κι εδώ οι μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει σε κάθε σύγχρονο κράτος; Ή πίσω στη στασιμότητα και την καθυστέρηση;
Η Ιρλανδία και η Πορτογαλία εκπλήρωσαν τους στόχους τους, βγήκαν από τα Μνημόνια μέσα σε τρία χρόνια!
Η Αργεντινή- να θυμίσω σε ορισμένους- δεν είχε Μνημόνια, κράτησε το νόμισμά της και δώδεκα χρόνια μετά τη χρεοκοπία της, ακόμα σήμερα πολιτικά και οικονομικά φλέγεται...

Η Ελλάδα που έπιασε κι εκείνη τους στόχους της, τι θα κάνει τώρα;
Θα προχωρήσει μπροστά για να βγει εντελώς από την κρίση;
Ή θα ξανακυλήσει σε έναν εφιάλτη τύπου Αργεντινής;

Αυτή είναι η αλήθεια. Εκεί βρισκόμαστε σήμερα.
Κι είναι στο χέρι του κάθε Έλληνα, και ιδιαίτερα των νέων Ελλήνων, για τους οποίους έγινε
όλη αυτή η προσπάθεια. Μόνο για αυτούς έγινε. Είναι στο χέρι τους να αποφασίσουν...
Ξέρω ότι ο Έλληνας θα αποφασίσει το σωστό!
Γιατί οι Έλληνες, πάνω από κόμματα και πάνω από συνθήματα,
αγαπάμε πρώτα την Πατρίδα μας!